

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrt leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravništvu v škofljsk.
poslopju (Bischofhof.)
Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Denešnja številka „Slov. Gosp.“ se je prvič natisnila v 2230 iztisih, zadnje in predzadnje številke nimamo nobene in torej ne moremo nikomur ž njima postreči. Do 31. decembra velja „Slov. Gosp.“ 1 fl.

Slovenski kmetje volite — pa volite dobro in pošteno slovenski!

Pretečeno soboto je gostilničarica neke večje gostilnice v Mariboru, pri kateri po 50 in še več vozov postaja, žalostna tožila, da je samo 1 porcijo mesa prodala. Drug je tožil: „moj Bog, kam smo zašli, prej sem po 3 cente mesa vsako soboto med kmetске goste razdelil in razprodal, sedaj pa še redko kdo pride blekove župe jest“. Kaj pomeni to? Kaj druga, kakor da naše kmetško ljudstvo strašno uboža. In kaj je temu krivo? Slabe volitve skozi več kakor 10 let. To je tako resnično, kakor za očenašem molimo: amen! Kajti po slabih volitvah dobili smo slabih poslancev, slabih postav, slabih novih naprav in prenapred, večjih in vedno rastočih stroškov, večjih doklad, dolgov in dač! In temu se da postavno v okom priti le, ako ljudje ta uzrok sprevidijo in boljše volijo.

Vsled slabih volitev pred 12 leti prišla je pri nas do veljave peščica ljudi, ki se sama imenuje: nemška-liberalna stranka, včasih tudi: ustavoverna stranka. Pri nas je njeni glavač in voditelj znani penzionirani stotnik Seidl. Jegov tovarš pa in kandidat liberalne-nemške stranke postal je letos g. Seeder, okrajni glavar mariborski. Nemško-liberalna stranka se je pred 10 leti zvezala z magjarskimi liberalci in nasledek temu je, da liberalni Nemci in liberalni Magjari vse veljajo, vse strahujejo, pa tudi vso odgovornost nosijo za nesreče, pod katerimi vsi vzdihujemo.

Ti ljudje so l. 1868. in letos zopet lepo cesarstvo razklali na dvoje tako, da imamo po dvojne in trojne ministre na Dunaju in v Budimpeštu.

Poslanci nemške in magjarske stranke so neizmerno pomnožili število uradov in uradnikom plačilo neprimerno pozvišali; ti so očetje novega in dragega šolstva, novih prav nepotrebnih cerkvenih postav; stavili so železnic Bog vedi kde, le tam ne, kder bi jih sedaj najbolj trebalo: proti Bosni ter so jim podpore dovolili, ki samo pri nas letos požre 21 milijonov gold. v srebru itd.; napravili so svetovno razstavo na Dunaju, ki je vzela 17 milijonov, koristila pa nikomur ni; ko je prišel denarni polom, so poslanci, kakoršen je Seidl, 80 milijonov podpore dovolili velikim fabrikantom in podvzetnikom, da so jih krیده varovali. Poslanci so marljivo posedavali na Dunaju tako, da je samo Seidl si prinasedel na leto po 2700 fl. ker je dobil za vsaki den 10 fl. plače; torej nas stoji v 6 letih blizu 16.200 fl. že vsak državni poslanec. Sploh poslanci liberalne nemške stranke so neizmerno veliko denarja potrebovali in samo pri nas državne stroške tako pomnožili, da jih je letos 414 milijonov. Ogerske dežele niso vštete in jim magjarski liberalci enako strašno gospodarijo. Vsled groznih potroškov morale so dače kvišku! Ali to ni bilo dosti in začeli so na posodo jemati. Naši liberalni ministri so samo lani izposodili 95 milijonov, magjarski pa 105 milj. tedaj v enem letu so liberalci Avstriji naložili 200 milijonov novega dolga! In kaj bo letos, ko divja strašna vojska!

Niž boljše niso gospodarili liberalni poslanci Seidlove stranke v deželnem zboru v Gradcu. Tudi tukaj so z denarji prav pometali. V dokaz bodi samo to! Ko sta l. 1871 bili Seidl-Brandstetter in juni tovarši izvoljeni, znašale so vse deželne štaterske doklade 2,493.670 fl. lani pa že 3,832.389 fl. t. j. v 6. letih 1,338.719 fl. več. Najhuje so nas zadeli ti poslanci zaradi malih šol, ker so šolnino odpravili in šolske stroške vrgli na dačo. Uže zadnjič je „Slov. Gosp.“ opomnil, kako so liberalni poslanci na očitno korist mestom in enako očitno škodo kmetom šolske stroške pomnožili od 261870 fl. do 1,646.545 fl. Ali so pa šole sedaj res 5krat boljše, kakor prej? Kdo zamore to reči, kdo dokazati? Človek bi še tiho djal, ko bi blagostan v

enaki meri napredoval. Ali temu ni tako. Čeravno kaj pridelamo, pa ne moremo več tako dobro prodati, kakor nekdanj: kupčijo z vinom so nam ponarejalci vina skazili, zrnje je pa prejšnjo ceno zgubilo. Sploh ljudje so v neizmernih težavah na vse strani. Treba bi zavolj tega bilo, da bi se javni potroški zmanjšali in dače znižale. Ali namesto tega jih liberalni poslanci še le pomnožujejo, kmete pa že in tudi mestjane silijo dolgove delati. To je nova žalostna reč. Kajti kmetje štajerski se kar zagrezajo v dolgove. Hranilnice ali „šparkase“ imajo okoli 100 milijonov vknjiženih na kmetjskih posestvih. Če bo tako naprej šlo, bo sčasom vse v rokah hranilnic ali pa v krempljih oderuhov!

Pomislimo še dalje, koliko drugih reči so nam liberalni poslanci pripravili, ki naravnost zatirujejo in uničujejo kmetjski stan: dragi in nepotrební okrajni zastopi, okrajni šolski sveti, grozno velika glavarstva, dragi advokati, neomejeno trganje posestev, prosto ženitvanje nemaničev, najbolj pa svobodno oderuštvo. Ko bi Seidl in jegovi liberalni tovarši ne imeli nobenega drugega političnega greha, kakor samo ta, da so l. 1868. odpravili staro postavo zoper oderuhe, bi zavolj tega zaslužili, da se jih kmet ogiba, kakor samega besa. Kajti kako nekrščansko, kako neusmiljeno na primer: nekateri oderuhi v Mariboru kmete odirajo in njihova posestva na boben spravljajo, to je res nesramno! Glejte, dragi kmetjski volivci, nesrečne nasledke slabih, nepremišljenih volitev! Zdromite se, volite enkrat sebi, kmetjskemu stanu na korist, usmilite se sami sebe! Zvrzite enkrat za vselej kandidate, kakoršna sta nemška liberalca Seidl-Seeder. Posnemajte vrle sosede nemške kmete, ki bi si takih liberalnih gospodov po nobeni ceni več vsiliti ne dali!

Ali ne samo v domačih zadevah nam nemško-magjarski liberalci slabo gospodarijo, ampak tudi v zunanjih zadevah imajo nesrečno roko. To kaže grozno klanje v Bosni in Hercegovini, kateremu bi se bili lahko ognili in vendar turški deželi zasedli. Kako to? No, glejte, lani so nemški liberalci bili razupiti turkoljubi in so v Mariboru za turške ljudi milodarov pobirali, Magjari so pa celó noreli za Turka. In turkoljubni še so sedaj, le nekoliko pobiti, sicer pa prav Turki v nemških in magjarskih hlačah. Vsi so želeli Turkom zmago. Toda Turk je bil tepen od Rusov, Srbov in Črnogorcev in bilo se je bati, da se Srbi polastijo Bosne, Črnogoreci pa Hercegovine. To je pa naše turkoljube toliko spekle, da so naposled vendar privolili v zasedenje Bosne in Hercegovine. Ali med tem je zvití sultan divje mohamedane orožal in smo zabredli v hude zadrege brez potrebe. Kajti ruski car je lani 2krat ponudil našemu cesarju, naj vzame Bosno in Hercegovino. Obadva cesarja bi bila Turka brez posebnih težav zdrobila, kristijani bi bili povsod rešeni, turških homatij konec. Ali nemški in magjarski liberalci so se temu iz sovraš-

tva in strahu pred Slovani na vse kriplje branili in nas vse strmoglavili v nesrečno vojsko, iz katere še le Bog vé, kako bomo prišli! Jednako slepo sovraštvo do nas jih vodi tudi pri naših volitvah. Ko bi le mogli, vse slovenske kandidate bi nam radi spodrinoli. Ali ker do tega nikder več nimajo upanja, kakor samo v Mariboru, zato se tukaj po vsej sili potegujejo za nemško-liberalna kandidata Seidl-Seedarja. To pa nalaga vsem poštenim Slovencev sveto dolžnost, da delajo za zmago slovenskih kandidatov Radaja-Fluherja! Slovenski naši sinovi, bratje, veliko trpijo v Bosni in Hercegovini, se pa le hrabro bijejo za rešenje slovanskih bratov, za čast Avstrije in za njeno boljše bodočnost! Dragi slovenski volilci, potegnite se v volilni borbi tudi vi enako vrolo, hrabro in stanovitno ne samo za blagor svojega kmetjskega stanu, ampak tudi za čast in blagor Slovencev, izvolite domače za Slovence in njihovo narodnost vnete moževe za poslance! Slava in čast vsem narodnim volilecem, sramota pa vsem strahopetnežem, nemškutarjem in nemčurjem. Slovenci si bodemo vsakega zapisali v črne bukve, da bodo še potomci vedeli, kateri možje so se 12. sept. svoje slovenske matere sramovali, svojo narodnost zatajili in kot grdi Judeži morebiti za par „fünferjev“ ali litrov vina prodali!

Kmetje slovenski! volite, pa volite dobro in pošteno! Naj Slovenec tudi enkrat nekaj velja! Imena slovenskih gg. kandidatov so: **dr. Radaj**, c. k. notar, veliki posestnik, in **Janez Fluher** župan in veliki posestnik pri sv. Petru pod Mariborom za mariborski, št. lenartski in slov. bistriški okraj. Gosp. **Mihael Herman** deželni odbornik, deželni, državni poslanec in c. k. sodnik za ptujski-rogački okraj. Gosp. **Jožef Kukovec** načelnik okrajnega zastopa, veliki posestnik in tržan v Ljutomeru za ljutomerski-radgonski in ormuški okraj. Gosp. **J. Šnideržič** deželni poslanec, apotekar v Brežicah za brežiški, kozijanski in sevniški okraj. Gosp. **dr. Ferdinand Dominkuš** odvetnik, veliki posestnik v Mariboru, in g. **Mih. Žolgar**, profesor celjske gimnazije za celjski, laški, vranski, šmarijski, gornjegrajski in konjiški okraj. G. **Feliks Šmid**, deželni poslanec in grajščak v Mahrenbergu za šoštanjski, slov. graški in mahrenberški okraj!

Najnovejša zvijača Seidlijancev.

Jedro in mozeg vsega nemčurstva, vsega brezverskega liberalizma, sovraštva do naše narodne dubovščine, zaničevanja in zatirovanja Slovencev skoz celih 10 let v mariborskem, št. lenartskem in slov. bistriškem okraju je stara Seidlova garda. Med volilci letos nima nobenega več v št. lenartskem okraju. Tukaj je vse zgubila, kajti g. Die-math in g. Magdič pri sv. Lenartu vendar ne pripadata zagrizenim nemčurjem prejšnjih let; ti so pomrli ali vtihnili. V slov. Bistriškem okraju štejemo že več takih starih gardistov, ki so zopet med

volilci: Franc Soršak, Mih. Nasko, Karl Formacher. Najbolj se pa držijo v mariborskem okraju: Miha Wretzl, And. Lobnik, Joža Pec, Dobaj, Smo-nik, Tomaž Kramperger, Hočki Rečnik, Leiterberški Lopič in Frass, št. Kungotski Kožuh, Selniški Gartner. Imeli smo že veselo upanje, da bodo tudi ti ljudje enkrat mislili na zaželjeni in nam vsem potrebni mir med Slovenci in Nemci. Tudi smo mislili, da jih vendar enkrat obleti politična sramežljivost tako, da nam ne bodo več znanega Seidla vsiljevali. Ali varali se smo. Nič jih ni sram. Znano je, da poslanci dobijo velike oblasti, med temi tudi oblast nove postave sklepati. Zato pa povsod čutijo, da se taka oblast ne sme komurbodi izročiti, ampak popolnem nedotakljivim možem, katerim nihče ničesar ne očita. Kakov pa je večni kandidat Seidl? To je vendar znano dovolj in tako, da je marsikdo uže željo izrekel, naj bi Seidl poslanstvo odložil! Kdor je pa še le neveren Tomaž, ta lahko gre v Gradec prašat, kder v Karlavi sedi kot goljuf na več let v ječo obsojeni Brandstetter, prijatelj in tovarš Seidlov. Ker je torej na svitlo prišlo, da je Brandstetter, bivši kandidat in poslanec naših nemčurjev in liberalcev, državo t. j. davkeplačilce, poškoval za kakih 60.000 fl. in ker Seidlijanci prav dobro vedó, kako je njihov kandidat zapleten bil v sramotno pravdo, se moramo res močno čuditi silnej drznosti, ki se nam upa priti zopet z kandidatom Seidlom. Zato bomo Slovenci rešili politično dostojnost in čast volilnega okraja! Posneli bomo vrle Kamčane, ki so Seidla od županstva odstavili z tem, da ga niso več za župana izvolili. Slovenci jim ga bomo zvrgli človeka, od katerega se nemčurji sami ločiti nečejo!

Drugi kandidat Seidlijancev je g. Seeder, okrajni glavar. To je prav zvito od njih, ali politično lepo ni. Kajti pošteni politikarji povsod trdijo, da ne kaže ljudstvu priporočati za poslance političnih uradnikov, ker so od vlade odvisni in morajo tako govoriti in glasovati, kakor vlada hoče, ne pa, kakor bi volilci morebiti želeli. Tako sodimo tudi Slovenci in ker se ne damo „političnim buteljnom“ všteti, prisiljeni smo tudi zoper g. Seederja glasovati. Nek Mariborčan, kojemu se je svetovalo, naj pa mesto izbere g. Seederja, je hud postal in rekel: „was, glauben's, wir Marburger sind auf'n Kopf gefallen? Nein, einen politischen Beamten wählt kein Marburger nicht“ (Kaj, ali mislite, da smo Mariborčani na glavo pali? Političnega uradnika ne voli noben Mariborčan). Dobro, tudi slovenskemu kmetu ni treba pobirati, kar mestjani zametujejo, tudi slovenski volilci g. Seederju ne moremo dati glasu 1° ker je od Seidlijancev za kandidata postavljen, 2° ker je političen uradnik, 3° ker nam ni znano, da bi bil kaj posebno dobrega za Slovence storil, česar ni bil dolžen, in 4° ker sam nič ne izpové, kaj misli, ali in kde in kako nam je voljen pomagati? Še mačka pogleda vsak, kaki je, preden

ga kupi in v žakelj dene! Ne, Slovenci ne izvolimo ne Seidla ne g. Seederja, ampak dosedanjega poslanca dr. Radaja in št. Peterskega kmeta in župana g. Fluherja. Ta še celó posebno sodi za kmetske volilce, ker je sam kmet in kot tak gotovo boljše vé, kde in kako hudo kmetske ljudi črevelj tišči, kakor pa penzionirani stotnik Seidl ali pa politični uradnik g. Seeder!

Seidlijanci so, da bi leži zmagali, začeli delati na razcepljenje slovenskih glasov. Omahljivim volilcem pravijo na ušesa: „Seidl bo pal, ali Seeder bo izvoljen in zraven jega še eden slovenskih kandidatov“. Kateri pa? Tega ne povejo in tukaj je past. V št. lenartskem okraju delajo za Fluherja zoper dr. Radaja, v slov. bistrškem okraju pa ravno nasprotno, namreč za dr. Radaja zoper Fluherja, povsod pa za Seederja, kder naravnost še za Seidla ne morejo. Če Slovenci na te limance vsedejo, so zgubljeni. Kajti g. Seeder bi 12. sept. večino glasov prvi pobral, za 3 ostale bi se zopet volilo in tukaj bi vsi Seederjanci roko podali Seidlijancem in nesložne, raztepane Slovence vrgli ob tla. To pa lahko zabranimo, če slovenski volilci vseh 3 okrajev glasujemo vsi jednako, složno, neomahljivo za slovenska 2 kandidata, za dr. Radaja in g. Fluherja! Mariborski okraj odda 103 glase, št. lenartski 46, slov. bisterski 45. Treba nam jih je 98 in zmaga je naša! Eden volivec v imenu mnogih!

Gospodarske stvari.

Dobra in zdrava pijača za delavne ljudi na kmetih in drugod.

M. Kdor nima dosti vina ali kdor nima dosti sadja, da bi si iz njega potrebne pijače za ljudi natolkel in naprešal, temu se nasvetuje sledeče ravnanje, po katerem si more dobre in zdrave pijače za dober kup napraviti. Vzame se namreč prazen čist polovnjak in vedro novo naprešanega pravega sadovnega mošta. Napolni se dalje kotel z vodo in podkuri. V vodo v kotlu se dene 28 dekagramov hmelja in se pusti, da vse lepo mirno zavreje. Ko je hmelj v vodi nekoliko časa vrel, se vlije vse, ali precejeno ali vse vkup v pripravljen polovnjak, v katerem se potem pusti 2—3 ure hladiti. Ko se je zhladilo, vzame se vrč ali buča polna pravega, čistega sadnega mošta in se prilije v sod. Z istim vrčem ali bučo se potem prilije 4krat toliko čiste dobre vode in to tako naprej, dokler je polovnjak poln. 2—3 dni pozneje začne mošt v polovnjaku vreti, kar nekoliko dni trpi. Ko je vse zavrelo, se sod zapilka in v mesecu dni je tako pripravljen mošt piten, ima lepo barvo in dober okus. Seveda tako dober in močen ko sam čist mošt ni, ali ker nima nič grdega ali škodljivega primešanega, je zdrav, krepčaven in dober kup pripravljen. Poskusite!

M. Prašne madeže, kako jih iz obleke spraviti. Nježne posebno svitle barve ne prenašajo izpiranja po madežnih tekočinah n. pr. po berzinu in drugih. Prav priprosto sredstvo obleke očistiti madežev je tole: Razbeli se jedna ali več debelih opek, kakor služijo za zidanje. Na razbeljeno opeko se vlije potem mrzle vode. Nad sopar, ki se iz tega naredi, se razložijo umazane obleke in v kratkih minutah madeži iz njih preminejo. Obleka dobi zopet novo, lepo barvo. Tako se morejo tudi zaprašene preproge, volnata zagrinjala prav do čistega osnažiti in kakor nova narediti.

Sejmovi. 9. sept. Apače, Gomilica, sv. Juri na Pesnici, Gornjigrad, Spod. Polskava; 11. sept. Dobje, Loka; 12. sept. sv. Peter pri Radgoni; 13. sept. sv. Janž pri Spod. Drauburgu; 14. Sept. sv. Ana na Krembergu, Ivnik, Ruše, Rogatec, Golobinjak.

Dopisi.

Iz Maribora. (Prošnja do častitih kmetskih volilcev). Dnes teden t. j. ob 10. uri predpoldnem bo v kavalerijski kosarni v predmestju sv. Magdalene volitev 2 poslancev za kmetsko skupino velikega maribor-št. lenart-slov.-bistriškega okraja. Volilna borba utegne vsakako huda biti. Kajti 2 stranki si stojite zopet srdito nasproti. Nemškutarji pod vodstvom stare Seidlove garde hočejo Slovencem 3 okrajev vsiliti nemško-liberalna kandidata Seidl-Seederja, Slovenci se pa branimo na vso moč in želimo zmagati z 2 slovenskima kandidatomama namreč z g. Radajem in g. Fluherjem. Urednik „Slov. Gospodarja“ je tudi volilni mož in je prepričan, da bomo Slovenci zmagali, vendar le, če se sledeče do pike izpolni: 1) morajo vsi naši volilci priti in volilno izkaznico (Legitimations-karte) seboj prinesiti, 2) morajo ob 9. uri se zbrati pri gostilnici „zur Stadt Triest“ v predmestju sv. Magdalene, da se potem skupno podajo na volišče tako, da bodo ravno ob 10. uri tam. To je najvažnije. Kajti če bomo Slovenci **trdno ob 10 uri na volišču**, tedaj bomo mi volili 4 močeve v volilno komisijo in z tem je zmaga za nas toliko, kakor odločena. Zato prosimo še enkrat, dragi slovenski volilci, pridite vsi ob rečenem času in vaš trud ne bo zastonj; zmagali bomo. Pridite pa kedar hočete, na predvečer ali zgodaj, le ob pravem času pridite! V šte. 32 „Slov. Gosp.“ smo objavili takrat znana imena volilnih mož, sedaj pristavimo še ostala. I. v mariborskem okraju: Dobrengr Jožef Kraner, za Duplek Lov. Postrak in Miha Rojko, za Gradiško Tomaž Kramberger, za Johannesberg Jožef Heu, za Karčovino Alojs Leonhard, za Krecenbah Jakob Osvald in Janez Šuzel, za sv. Križ Martin Elšnik in Karl Harič, za Kumen Franc Vičan, za Leitersberg Alojs Lopič, Franc Frass (vozita okrajni šoter) in Janez Pirher, za Lobnico Jož. Šunko (Čander), za sv. Lovrenc

Jakob Kelner in Rudolf Villemot, za sv. Martin pod Vurmbergom Jož. Krajnc, za sv. Peter Janez Fluher, dr. Lavo Gregorčec in Alojz Velebil, za Poberž Jož. Povoden, za Radvanje M. Wretzel (baverski kmet) in Andrej Lobnik, za Rancenber, Franc Vajngerl, za Rotenberg Jožef Lederer in Anton Planinšič, za Ruše J. Vurcer župnik, za Slemen vitez Karneri, za Valc Jakob Pungnerl, za Selnico na Dravi Jož. Gartner in Miha Ursig, za Ciglenca Leopold Lorbek, za Cinzat Andrej Vičan, za Cmolnik Alojz Glaser; II v št. lenartskem okraju: v Gasteraji Mat. Knuplež in Juri Kranjc, za sv. Jurija Juri Purgaj, za Kremperg Miha Magdič, za Ledinek Jan. Črnčec, za Maljno Jož. Vogrin, za Ročico Andrej Spindler, za Šitance Franc Peserl, za Šice Mat. Eferl; III. v slov. bistriškem okraju: za Hošnico Janez Šerbelj, za Kalše M. Vauhnik, za Črešnovce Franc Soršak, za Žabjovas Mat. Razgoršek, za Laporje Lovro Rak, za Loznici Janez Berglez in Franc Spragar, za sv. Martin na Pohorji Jož. Korošec, za Novovas Gregor Dovnik, za Oberno Štefan Šnidar, za Oset Janez Verbek, za Pakoške Janez Pogorelec, za Pretrež Franc Spragar, za Sp. Polskavo Anton Siherl in Štef. Rudolf, za Ritonjsko Simon Ačko, za Šentovec Peter Limavšek, za Kovačonle Karl Formacher (Seidl II.), za Smerečno Miha Ajd, za Tinje dr. Vošnjak, Janez Močič župnik in Jernej Dvoršak, za Vojtino Franc Šigart, za Cigelnice Juri Rahle. Dragi slovenski rojaki, sedaj pa storite vsak svoje, da bo 12. sep. zmaga naša!

Iz Celja. (Volilnega shoda) v Žavcu 1. sep. se je precej narodnih mož udeležilo, med njimi 40 volilcev, ki so namesto v Bosno odšedšega g. dr. Josipa Srneca za kandidata postavili g. Mihaela Žolgarja, sina kmetskih staršev v Medvedovem selu, profesorja na celjski gimnaziji. Tako imamo sedaj obadva narodna kandidata: g. dr. Dominkuša prejšnjega poslanca in g. profesorja Žolgarja. Obadva prisrčno priporočujemo častitim volilcem širnega volilnega okraja, ki zaradi svoje narodne zavednosti sluje po vsem Slovenskem. Želeti je, da bi bila obadva enoglasno izvoljena; kajti to daje poslancem še le pravo moč in pogum. O nasprotnih kandidatih nemčurskih še se do sedaj nič ni na javno prikazalo, tem več se je pa na tihem delalo. „Slov. Gosp.“ vsaj je že večkrat nekaj takega vedel povedati in torej bodimo oprezni! Držimo se trdno in složno naznanjenih kandidatov. Dva vrla zagovornika bomo med Nemce v Gradec poslali!

Iz Šoštanja. (G. Feliks Šmid) bo naš poslanec, česar smo slobodno veseli. Kajti ognili smo se silni volilni korbi in pridobili za svojo narodno slovensko pa tudi prav kmetom potrebno konservativno reč celi mahrenberški okraj. Brez grajščaka gosp. Šmida v Mahrenbergu tamošnji sicer prav srboriti nemčurji in liberalci niso čista nič! Da pa je gosp. Šmid prestopil na

slovensko stran, to je prišlo po tem, ker je precej spoznal nemškega liberalizma pogubnost za kmetški stan in pa da pravega miru med Slovenci in Nemci ne bo, dokler bodo nemški liberalci po Avstriji smeli razsajati. G. Šmid ni tujec, ampak rojen Mahrenberžan, je študiral v Marburgu celo gimnazijo in je potem cesarja služil kot oficir pri ulanih; sedaj pa je že mnogo let gospodar in oskrbnik velike svoje grajščine in kot tak pozna dobro težave kmetškega stanu. Z duhovniki se vseskozi dobro pogaja. Važnost pridobitve g. Šmida je tudi č. g. dr. Šuc pripoznal, ker je svojo prej naznanjeno kandidaturo javno in blagodušno odložil. G. Šmid je torej edini kandidat in ni dvomiti, da dobi v Slov. Gradcu 12. sept. z malimi izjemki vse glase! Ko bi le vsi ali večina grajšakov, ki med nami Slovenci prebivajo, hotla Slovincem pravična biti in naše narodne, gmotne in duševne potrebe podpirati, kmalu bi laglje dihali. Nemčurstvu bi rogovi bili potrti in neverškemu liberalizmu. G. Šmid nam je že zato dobro došel, potem pa še tudi zato, ker nas skušnje učijo: koliko zda v graškem deželnem zboru besededa pravicoljubnega Nemca, ki se za Slovence potegne! Pripoznanje pravice je pa prvi pogoj miru in sprave med sosednimi narodi!

Iz Ptujca. (G. Herman) je najstarejši slovenski poslanec na Štajerskem in tako krepek zagovornik naših državnih, narodnih in cerkvenih potreb in pravice, da ga ne bo nihčér upal kot nasprotni kandidat v našem ptujskem-rogačkem okraju nadlegovati, dokler bo le hotel svoje izredne zmožnosti posvetiti zagovarjanju ubogega in žali Bog še vedno le preveč in povsod zaničevanega in zanemarjenega ljudstva. To pa mora vendar vsakega razveseliti, da naše ljudstvo naposled dobro spozna, kdo mu res pomagati hoče? V osebi blagega g. Hermana je spoznalo svojega resničnega prijatelja in zato mu je udano čedalje bolj in ga bo 12. sept. enoglasno izbralo za svojega poslanca. — V našem mestu so tudi že začeli ogledovati se in iskati primerneža moža za poslanstvo. Toda precej so si navskriž in v četrtek 5. sept. imajo volilen shod, da poskusijo, kateri bi mestjanom bolje ugajal. Slovenci bodemo jih vestno opazovali in se naposled odločili za moža, kateri bi nam utegnil najmanje nasprotovati v deželnem zboru v Gradcu!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nove volitve so že priče, v Spd. Avstriji in na Koroškem so v kmetških skupinah kmetje zmagali z 5 in 4 konservativci. Koroški Slovenci pa, kakor se nam zdi, so v Celovcu in Velikovcu celo propali. Pristrčno se nam smilijo! Nemčursko-liberalni pritisk je pač ondi presilen in političnega lastnega lista še tamošnji Slovenci vedno pogrešajo. — Kranjski deželni zbor bo 12. sept., leta dni po volitvah, prvič zbo-

roval; naš štajerski je sklican na 24. den sept. — V Saleburškem so konservativci izdali volilen razglas z pozivom do volilcev, ki je pa bil konfisciran, češ, da bi kalil javni mir; a pomagalo ne bo nič, kmetje se bodo sedaj tem bolj držali konservativnih kandidatov. Čudno je, kar poizvemo iz Gornj. Avstrije; ondi so 2 judovska učitelja in 1 jud. učiteljica nastavljeni pri popolnem katoliških otrocih. Zoper to se bo gotovo prihodnji konservativni deželni zbor vzdignil. — O ministru Andrassiju sedaj močno trdijo, da bo moral odstopiti, ker nas je v Bosni v tako hudo zadrego spravil. Pravijo, da bo grof Potocki, ki je ruskemu carju osebno priljubljen, prišel na njegovo mesto. Grof Andrassy je namreč hotel pogoditi se z Turkom, toda sultan je tirjal vedno več, ob enem pa boj proti nam pripravljal! Naposled je celo tirjal, naj se mu Bosna in Hrcgovina povrne, ko bo avstrijska vojska vse lepo uredila; vse bi morali mi, kri in denar, za turškega sultana zapstoj žrtvovati. To je prav turška predrznost, katerej bode II. armada, ki sedaj vhaža v Bosno, primerni odgovor dala. Magjarskim upornim županijam se je še enkrat strogu ukazalo, da imajo priprego takoj dati. Pomagalo je. Magjarom in liberalcem je treba gospoda pokazati in vse je dobro! Svitli cesar so Hrvate pohvalili, ker so naše vojake, vha-jajoče v Bosno, povsod tako častno in gostoljubno sprejeli. Sploh cesar so Hrvatom jako naklonjeni ter so več višjih hrvatskih uradnikov poslali generalu Filipoviču pomagat dežele uredovat; Magjari se pa britko držijo, ker bi jim zopet od zaničevanih Hrvatov utegnulo ponižanje priti, kakor leta 1848. in 49. Hrvatje se obnašajo tudi kot vrli katoličani in so v Vukovaru v Sloveniji začeli izdajati dobro uredovan tednik: „Sriemski Hrvat“. Izdaja ga „hrvatsko-katoliško-tiskovno društvo“. „Slov. Gosp.“ ga dobiva v zameno! Mesto Miškolec na Ogerskem je zadela strašna nesreča v noči 31. aug. Oblak se je pretrgal in napravil tako ploho, da je voda vnesla 400 hiš, 500 ljudi je mrtvih, med njimi 24 vojakov in 1 lajtnant!

Vnanje države. Ruski car se je podal v južne kraje svojega carstva, kder pričakuje prihod carske garde iz Turškega, 18000 mož se je teh izbornih vojniov na ladijah že peljalo mimo Carigrada domov. Na njihovo mesto so pa morali drugi vojaki na Turško, ki ostanejo, dokler ne bo Turek vseh mirovnih pogodb izpolnil. — Turški sultan je dobil zopet 20 milijonov pri Angležih na posodo in pravijo, da je voljen Avstriji napovedati boj; no, tega mu ni treba, ker se jegovi divjaki itak zoper nas že bijejo. Z Črnogorci se je začel pogajati, Arnauti pa vendar močno oroža in jih da zbirati pri Novempazarju in Mitrovici; v Grecijo so pa turške čete naravnost vdrle in začele umarjati, ropati in požigati. V Kandijo je odposlan znani Muktar-paša z vojniov, da bi kristijane zopet podjarmil; tudi je mohamedanski višji duhoven vs e mohamedane pozval na boj zoper kristijane! —

V Belgradu sastavlja Ristič novo ministerstvo, divji Arnauti so pa v deželo vdrli in hudo razsajajo pri Vranji; Srbi morajo zopet za orožje prijeti. — Papež Leon XIII. namislijo enega izmed kardinalov poslati v Berlin na dogovor z nemškimi ministri zastran končanja grdobnega preganjanja katoličanov. Ali komaj dobimo upanje, da bo na Nemškem z preganjanjem konec, že slišimo o drugih žalostih. Ministerstvo francosko je katoliškim društvom zborovati prepovedalo, lijonski mestni zastop pa 223 šolskim bratom in sestram hipoma plačo ustavil in jih hoče tako iz šol iztirati! — Italijani turške upornike podpirajo, iz Ankone so odposlali več prostovoljcev, v Monei se pa vršijo velike vojaške vaje, ne daleč od avstrijske meje. — V Avstraliji, petem delu sveta, pripravljajo v mestu Sydney veliko svetovno razstavo za l. 1879.

Bosna in Hercegovina. V Hercegovini so naši imeli od 17. aug. naprej hude praske z Turki; v mesto Stolac je general Jovanovič postavil 1 bataljon 32. reg. Kmalu so potem vstaši okolico zajeli, mesto se vzdigne in naše v grad zapre, reve bi se morale skoro Turkom udati, ker jim je živeža, posebno pa vode manjkalo, zaklali so v sili že 2 konja. Jovanovič odpošlje generala Schludererja z 1 brigado zaprtim v pomoč; toda vstaši so mu pot zastavili in nikamor pustili naprej, še celó za hrbet so mu prišli in mu zvezo z Mostarom prerezali; sedaj pritisne Jovanovič sam z ostanki ene brigade; ali 19. aug. v noči bi bila skoro 2 bataljona reg. Belgier od vstašev v nevarno sotesko speljana, kder bi bila uničena. Sreča velika, da sta past zapazila in se tako otela. Drugi den so bili vstaši tepeni in Stolačka posadka rešena. Stolac je moral 100.000 fl. kazni plačati, puntarsko mesto Počitelj pa 20.000 fl. Sedaj po bitkah pred Stolacem so vstaši raztepeni in naši so zaseli že Nevesinje, Ljubinje, Drjeno, in je samo Gačkovo in Trebinje še v turških rokah. Če ne dobijo Turki posebne pomoči, bo Hercegovina kmalu podvržena. V Bosni bili so tepeži le pred Dobojem 23., 26. in 30. aug. vendar menj huđi, kakor prej! Novine so poročale, da so Turki napali bolenišnico v Žepcah, posekali 800 bolenikov in pri Ključu vničili 1 brigado, kar pa hvala Bogu ni res. Sploh po srečnem vzetju Sarajeva je glavna sila vstašev zlomljena, le če nam turški sultan res boj napové, utegne ondi priti do hudih bojov. Tudi maršira sedaj toliko naših v Bosno, da bodo tudi vstaše od Doboja do Svornika vkrotili. Pravijo, da so Turki mesto Bjelino spremenili v drugo Plevno. Naši izvrstni Uhacijevi kanoni bodo Turka tudi iz nje pobrisali. V Sarajevu je general Filipovič v nedeljo 25. aug. v katoliški cerkvi dal opraviti sv. mešo in Tedeum. Bil je nazoč z vsemi generali. Župniku pa je izročil 400 fl. naj se 19. aug. vsako leto bere sv. meša v zahvalo rešenja kristijanov in za duše padlih junakov! Okolico Sarajevsko je dal z šancami zavarovati, jegovi vo-

jaki marljivo marširajo na vse strani, pobirajo orožje in jemljejo Turkom vole in konje za kazen. V Sarajevu izhaja že avstrijski hrvatski vladni list. Nadvojvoda Salvator je na griži zbolel, mu je pa že bolje! Noči so v Bosni že precej hladne, po jutrih pa je pogosto mraz ali slana! Vojno ministerstvo naznanja, da je 16. aug. pri Klokoti od 9. bataljona lovcev Alojz Puher hudo ranjen, Fr. Torneger ubit, od 27. bataljona Val. Polančič, Franc Gödl in Jan. Muster hudo ranjen; pri Sarajevu bil je od 47. reg. Mat. Knapič umorjen in Jakob Bojko hudo ranjen, veliko zgubila pa sta takrat 7. reg. Marojčič in 27. bataljon lovcev.

Za poduk in kratek čas.

Prodiranje naših vojakov od Žepca do Sarajeva.

V štef. 34. smo čestitim bralcem razložili, kako je glavna sila naše vojske pod bistroumnim generalom Filipovičem prodirala v Bosno od Broda ob Savi nad Dervent, v Dobo, Maglaj do Žepca. Ondi smo tudi omenili gladu, ki so ga naši vojaki trpeli. Zakrivilo je to nevoljo največ strašno slabo vreme in jednako slabe steze z še slabejšno vozno spravo. Pripraga ali „voršpan“ bil je vzet večjidel iz Slovonije in iz Ogerskega, kder imajo prav revne voze z lesenimi osmi. Zato se je pa večina polomila na stezi od Derventa v Dobo; vozači so konje spregli in polomljene voze z blagom vred na stezi in v blatu pustili tako, da je vse polno kruha, ovsas itd. po blatu plavalo. Škoda bila je velika, nesreča za naprej odšedše vojake pa še večji. Morali so shajati z malim suhorjem (Zwieback), kakor so mogli. Omenili smo ondi tudi, kako je v boju pred Žepcami 7. aug. pal nadlajtnant Kubin, adjutant 47. reg. Hartung. Sedaj zamoremo dostaviti, da ga je sovražna kroglja zadela in raz konja vrgla v tem trenutku, ko je, odposlan od obersta pl. Kinnarta, petemu bataljonu pot kazal od Novega — Šejerja v Ponjevo. Tovarši so junaka pobrali in v Maglaj odnesli, kder se mu na mohamedanskem pokopališču v severni strani blizu grobišča Osman-begovega izkopali globoko jamo in ga v njo položili zagrnenega v črni dežni plašč. Rajni je bil v Mariboru, kder je še nedavno njegova mati živela, kot hud turkoljub dobro poznan. Čudno, sedaj počiva od turške kroglje usmrten na mohamedanskem mirodvoru!

Od Žepca naprej do Vranduka postaja svet čedalje bolj gorat in nepristopen, kder se zamore peščica ljudi celó lahko braniti zoper številno armado. Zlasti pri Vranduku se vije slaba steza globoko med visokimi stenami po tako tesnih klančih, da po 2 konjenika le težko vstrit jezditas. Višji poveljnik je torej pričakoval, da se bo ondi Turki hudo branili, in vsled tega je vojake 10. aug. tako razstavil, da bi sovražnike od preja le motil, od leve strani dražil, od desnice pa smrtno zgrabil. Uže 9. aug. popoldne je barona Pittela z 1. batal-

jonom 52. reg. potem z 2 bataljonoma 7. reg. (Marojčič) in z 4 kanoni poslal čez Bosno v Veper planino; za se na stezi je pridržal samo 4 bataljone in 3 baterije, na desno pa postavil glavno silo. Generalmajor Müller je dobil 9. in 27. bataljon, lovcev, 2 bataljona 47. reg. Hartung, 3 bataljone 38. reg. Mollinary in 2 bateriji. Z temi je moral daleč na stran v Pribisavo Javor in Gorčevo planino, da bi Vranduški klanec zalezal in Turkom pri Gradišču, 2 uri za Vrandukom, prišel za hrbet. Da bi vojaki leži po planinah plezali, bilo jim je dovoljeno telečnjake odložiti. To je bila res huda in težavna pot. Sreča da nje ni bilo treba cele prehoditi. Kajti brž po 12. uri prijašeta k generalu Filipoviču 2 Turka, oberst Halil-baj in major Kalasi Vehli, se mu udati in poročata, da so Turki, tepeni pred Žepcami, zapustili Vranduk in pobegnoli tje doli v Busovac in do Visoke. Tokrat res Turek ni legal; Vranduški klanec z gradom vred bili so zapuščeni in 2 bataljona reg. Belgier sta se ga kmalu polastila. Ob enem je general Filipovič odposlal adjutantov v planine, ki so vojakom naznanili, naj zopet vkrenejó na veliko cesto. Prenočili so potem vojaki v Orahovici ter drugi den 11. aug. prišli brez boja skoz nevarne klanec v Zenico, kder so si 12. in 13. aug. smeli nekoliko oddehniti. V Zenici je mnogo katoličanov, ki so pod vodstvom frančiškana č. o. Omačenoviča proti prišli in Filipoviča z živahnim „živio“ klicanjem pozdravili. Rešeni kristijani so se veselja jokali in generalu roke in noge poljubovali. Proti večeru 12. aug. je v naš tabor z velikim spremstvom prijahal Hafiz-paša, sultanov namestnik v Sarajevu. Mož je imel seboj 2 Sarajevska mohamedanca, 2 kristijana in 2 juda ter je zahteval, naj bi cesarska vojska ustavila marširanje v Sarajevo rekoč: turška vlada v Sarajevu je angleško kraljico poprosila, ki bo posredovala in nadaljno krvi prelivanja zabranila. General Filipovič mu je pa takoj besedo presekal rekoč: „da ne mara za upornike v Sarajevu, če se hočejo mirno udati, dobro, če ne, jih bo cesarska vojska zdrobila“. Hafiz-paša bržčas ni resnice govoril, ampak bil je le ogleduh in je hotel sam videti, koliko in kakih vojakov da ima Filipovič seboj. Drugi den je Hafiz-paša odjahal nazaj v Sarajevo. Močno razveselil pa je Filipovičevo kardo nadlajtant Paraga, ki je z ulani reg. Wallmoden iz Travnika pridirjal in naznanil, kako je VII. divizija pod vojvodom Württembergom slavno premagala Turke pred Jajcem in da je sedaj na poti v Vitež, da združena z VI. divizijo mahne v Sarajevo. Od Zenice naprej do Viteža je 4 ure. General Filipovič je tje prišel 14. aug. toda ne z celo VI. divizijo. Od Zenice držite namreč 2 vozni stezi v Sarajevo, prva gre pri Zenici čez most na izhodnjo pobrežje Bosne, se potem pri Kokanju prestavi na zahodnjo in pri Visoki zopet na izhodnjo stran in se potem vije kraj reke tijan gori do Sarajevskega polja, kder se pri Stubu združi z

drugo cesto. Ta pa zapusti pri Zenici Bosno in drži 4 ure proti jugu do Viteža, kder se združi z cesto iz Travnika, ter krene potem proti izhodu 4 ure daleč do Busovaca. Tukaj se pa začne visoko spenjati med nevarnimi klanci na gorato sedlo pri Bjelalovacu; na severni ali levi strani je gozdati Hum in košata Kraljina planina, na južni ali desni strani precej daleč pa moli v modro nebo 6000 črvljev visoki Zec. Nevarni klanec je 4 ure dolg. Unkraj klanca se spusti cesta potem v dolino vode Lepenice in drži naprej mimo Kiseljaka, ki slovi zaradi izvrstne slatine, dalje v Stub in Sarajevo. V Busovacu je 15. aug. Filipovič zvedel, da je 15—20000 Turkov z 6 kanoni zaseló klanec ter se hoče našim v bran postaviti. Filipovič je 16. aug. svoje zopet tako izvrstno razstavil, da je z malimi zgubami Turke slavno premagal in proti Sarajevu iz klancev v pobeg zapodil. Zopet je namreč 2 generala odposlal, prvega na desno, drugega na levo Turkom za hrbet. Vilec in 3. bataljoni 46 reg. potem 1 bataljon 22. reg. z 6 kanoni so mahnil na desno, Müller in 2 bataljona reg. Belgier, 1 bataljon lovcev z 6 kanoni na levo v Hum. Na sredi pred klancem so pa stali 2 bataljona Marojčič, 2 bataljona Hartung, 1 bataljon Jelačič in bataljon lovcev z 12 kanoni. Stali so do 10. ure; od Vileca ni bilo nič slišati, od Müller-ja pa samo streljanje. Sedaj odpošlje Filipovič iskat Müller-ja: 1 bataljon Marojčič in 1/2 bataljona Hartung; ti krenejó na levo in takoj zadenejo na Turke; začne se grozno nagla strelba, kroglje so švigale kakor gosta toča; ali Turki se nikamor ne genejo iz varnega zavetja; okoli poldneva privleče oberst Frank z silno težavo 3 kanone na visok hrib in začne v Turka strahovito pokati, najprej na 2800 korakov daleč, potem na 3000 in naposled na 3600, ker se je sovražnik pomikal nazaj. Med tem je pa Vilec od desne strani prav tihó prilezel 300 korakov blizu do turškega taborja. Turek je ves prestrašen, ko mu na strani in za hrbtom zagromijo kanoni in ob enem puške zadonijo in bajoneti zablisnejo. Na nos na vrat začne bežati. Najnaprej Husajn in Izmail-beg, ki je vedno kričal: „bežite mohamedanci, avstrijska vojska ima hudičevih kanonov, čijih kroglje v zraku zazpočijo in vse pobijejo.“ Otel je v pobegu 2000 pešakov, 200 konjenikov in 2 kanona, drugo je vse moral pustiti: 4 zastave, 24 šotorjev, 4 kanone, mnogo streliva, 200 mrtvih in 96 ulovljenih z 4 babami. Naših je bilo samo 5 mrtvih in nekaj ranjenih. Filipovič je potem varno marširal skoz klanec in prišel zvečer do Kiseljaka. General Müller je tudi še le zvečer zapustil Hum, kder je v neki vesi našel 17 kristijanov, katerim so Turki bili glave odsekali, enega pa, ki so mu oki izpehnoli in jezik odrezali; tudi so našli vojaka od reg. Marojčič, kojemu so glavo odbili in vse telo grdo razmesarili.

Med tem pa, ko je Filipovič na cesti od Zenice nad Vitež, Busovac, Bjelalovac, in Kiseljak

prodiral, je fml. Tegethof na cesti od Zenice do Visoke 3 krat Turke zgrabil in jih pobil, preden je mogel dalje naprej! Imel je pa seboj 1) brigado obersta Polca, namreč 3 bataljone 52. reg. in 27. bataljon lovcev z 1 baterijo 2) brigado obersta Lemaiča, namreč 3 bataljone 38. reg. z baterijo in 3) dve rezervni bateriji. Uže 15. aug. je fml. Tegethof pri Kokanju trčil na sovražnika in ga zapodil v pobeg; naši so zgubili 26 mrtvih in ranjenih; drugi boj se je vnel 16. aug. pred Visoko in tretji 17. aug. v Vrataniških klancih. Povsod je bil Turek tepen. Naših je bilo ranjenih in ubitih okoli 80 mož. Drugi den 18. aug. sta se Filipovič in Tegethof zopet združila in samo par ur bliže k Sarajevu pomeknila. Utrujenim vojakom je bilo treba odpočitka in priprav za naskok na Sarajevo. Kako se je to godilo, bo pa prihodnji „Slov. Gospodar“ razlagal.

Smešničar 36. Lažnjiv lovec je enkrat vendar resnico govoril, samo do konca nje ni mogel izpovedati, ker ga je kašelj hudo davil. Jeden navzočih tedaj reče: ni čuda, da ga kašelj davi, jegov goltanec resnica močno draži; celó odvajen njej je!

Razne stvari.

(Svitli cesar) pridejo 8. sept. v Gradec k slovesnemu razkritju nadvojvode Jovanovega spomenika.

(„Slov. Gosp.“ prosí) naj se mu v četrtek 12. sept. telegrafično naznani izid volitev v Ptuj, Ljutomeru, Brežicah, v Celju in Slov. Gradcu za list, ki se isti den izda.

(G. Seidl) ni nikjer več bil izvoljen za volilnega moža, kar se mu do sedaj še nikoli ni zgodilo; zoper g. Seederja kot vladinega komisarja so pa volilci protest poslali c. k. namestniji v Gradec, ker ne gre, da bi g. Seeder bil ob enem kandidat in pa volitevni komisar! Seidla hočejo baje Mariborčani izvoliti za poslanca, če ga kmetje zvržejo. Jim ga ne bodemo zavidali!

(Slovenski volilci) maribor. št. lenart. slov. bistriškega okraja so uljudno povabljeni na volilni pogovor z kandidatoma g. Radajem in g. Fluherjem v sredo 11. sep. 1/2 8. uri zvečer v vrtni dvorani gostilnice „zur Stadt Wien.“ Za prenočevanje bo vse potrebno poskrbljeno. Drugi den 12. sept. se zberejo naši volilci pri gostilnici „zur Stadt Triest“ v predmestju sv. Magdalene; do 1/2 10 ure naj bodo vsi zbrani! Tako bo najmenje nepravilnik in zmaga gotova!

(Volilni shod) v nedeljo 8. sept. za volilce ptujskega in rogaškega okraja naznanjen se bo vršil pri sv. Marjeti pod Ptujem v g. Mikelnovej gostilnici.

(K veselici) 11. t. m. ob 1/2 8 uri zvečer v gostilnici „Stadt Wien“ v Mariboru povabljeni so prav uljudno slovenski pevci, posebno slovenska mladina.

(Iz Ljutomera in Brežic) se nam piše, da bodeta g. Kukovec in g. Šnidersič enoglasno za poslanca izvoljena!

(Konjsko novačenje) se je v Ljutomeru dobro obneslo, 200 konj je že prodanih; Boreških 6 posestnikov je dobilo 2420 fl.

(Zapstovj) sta Seidl in Wretzl v nedeljo k št. Ilju na pomoč poklicala nemški „Bauernverein“ iz Lipnice in kmetom svojo modrost prodajala. Pošteni kmetje so drug za drugim všli, eden je pa še Wretzelnu za slovo rekel: „le pojdiva domov, za vaju tukaj ni nič več.“ Da se misliti, kako sta Seidl - Wretzl glavi pobesila in se res odpeljala domov — brez uspeha!

Listič uredništva. Zarad volitve smo prisiljeni bili več zanimivih dopisov in gospodarskih sestavkov izpustiti, prosimo potrpljenja! G. Urbanec v Pt. cenjeno vabilo je zakasнено bilo!

Loterijske številke:

V Gradcu 31. augusta 1878: 7, 32, 49, 19, 44.
Na Dunaju „ „ 76, 38, 75, 90, 54.
Prihodnje srečkanje: 14. septembra 1878.

Najnovejši kurzi na Dunaju.

Papirna renta 61.75 — Srebrna renta 63.15 — Zlata 71.90 — Akcije narodne banke 814 — Kreditne akcije 257 — 20 Napoleon 9.25 — Ces. kr. cekini 5.47 — Srebro 100.00.

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrih.

1 Hl. = 1⁶⁵/₁₀₀ vag. — 100 kilo = 1 cent in 78 1/2 funta.

Mesta	Pšenica		Rž		Ječmen		Oves		Tursišca		Proso		Ajda		
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.			
Maribor	7	80	4	90	4	70	3	—	6	—	6	—	6	10	
Ptuj	6	20	4	80	3	60	2	40	6	—	5	20	6	50	
Varaždin	6	40	3	60	3	30	1	80	6	—	6	—	6	60	
Dunaj	100 Klg.	9	65	7	40	7	80	6	60	7	25	6	85	—	20
Pešt		8	95	6	5	5	50	5	60	6	60	6	37	—	—

Fanta

ki je nemškega in slovenskega jezika zmožen in dobro izšolan, sprejme kot učenca ali praktikanta v kupčijo z galanterijnim (lepotninskim) blagom

Rembert Martinc

1—3

v Mariboru.

Posestvo na prodaj

ima Matija Pajek pri sv. Miklaužu nad Ormožem, namreč hram, vinograd. Hram z 1 nadstropjem, 3 sobami, 1 kletjo in kuhinjo je pripraven za trgovca ali za peka.